

1. **KUBEN** (firkanten) er et meget anvendt tegn i den kabbalistiske symbolikk. I frimureriet betyr kuben «den vel tillagte stens» til byggingen av Salomos tempel. Det av frimurere Henri *Dunant* stiftede Røde Kors består f. eks. av 6 firkanter. Også Genterkorsot består av 5 slike fullkomne og røde kvadrater.*)
2. **FEMSTJERNEN** har spilt en stor rolle i alle magiske cirkler, i den hemmelige satansdyrkelses kirket og i alle frimurerlosjer, som «pentagram» — «Ulvets eller «flammende stjernes». Dens indre betydning kom klart i dagen da den blev kommunismens symbol. Dens fem takker i Sovjetbanneret betegner at den bare er en strek fra det endelige mål: jødernes messianske verdensrike, symbolisert ved
3. **DEN 6-TAKKEDE DAVIDSSTJERNE, SALOMONS-SEGLET.**
4. **DEN SYMBOLISKE SLANGE.** Hodet symboliserer de innvierte. Legemet representerer det jødiske folk. Det er spådd at dens forutbestemte hane slutter med at dens hode vender tilbake til Zion, da jødesomnen ved å legge Europa i lenker har bragt hele jorden under sitt herredømme. Det underlige ved dette gamle symbol er at haketset, ariernes eldgamle symbol, optrer, idet ringen er sluttet. Slangen som omslutter jordkloden, har vi også i vår gamle mytologi, i Midgarsormen, det ondes symbol. På en forunderlig måte peker disse urgamle symboler henimot det veldige oppgjør vi nu oplever — *Ragnarok* — sluttkampen mellom arierne og jodemakten.

(Gjengitt efter boken «Jødernes Krig» av Haldis Nærgård Østbye.)

*) Som en kuriositet kan også nevnes at Lenin-mausoleet på Den Røde Plass i Moskva er bygget i ren kubistisk stil.

PRIS KR. 1.00.

FRIMURERIETS HEMMELIGHET

Avsløringer bygget på autentisk materiale fra de beslaglagte frimurerarkiver i Oslo, m. m.

I KOMMISSJON HOS HEROLDENS FORLAG

Edsavleggelsen
i Den Norske Store Landsloge.

Femte artikel.

Brødes den Tiltalende arlagger Eken og fast er Lyet.

Paragraf 1.

Naar de Tiltalende av de fire, Broder er blevet fast, siger den Ogd. Meester: «Værdsige De, Taler! Gjør den Tiltalende de Forskellige, som Dens Endelse pålægges Dem!»

Tilvoren træder de fire frem til det enkelte Øjeblik og siger den Tale, som i sine Instructioner er bestemt, sammenstemte med det av den Tiltalende uvante Forhold.

Paragraf 2.

Naar Tilvoren har endt sin Tale, naar de fire, Broder den Tiltalende frem, siger den Ogd. Meester: «Værdsige De, Taler! Gjør den Tiltalende de Forskellige, som Dens Endelse pålægges Dem!»

Paragraf 3.

Den Ogd. Meester siger den Tale, som i sine Instructioner er bestemt, sammenstemt med det av den Tiltalende uvante Forhold.

Paragraf 4.

Den Ogd. Meester siger: «Værdsige De, Sekester! Opfør nu for den Tiltalende vor elskende Fjendskab!»

Sekretessen går op til Alvor og siger den Tale, som i sine Instructioner er bestemt, sammenstemt med det av den Tiltalende uvante Forhold.

Den Ogd. Meester.

FRIMURERI HEMMELIGHET

Avsløringer bygget på autentisk
materiale fra de beslaglagte fri-
murerarkiver i Oslo, m. m.

24 illustrasjoner, hovedsakelig fra
Den store norske landslosje i Oslo.

Utgitt av NS Presse- og Propagandaavdeling.

Frimureriets mørke hemmelighet.

Frimureriet har alltid ønsket taushet omkring sine affærer, og denne internasjonale institusjons enestående maktstilling kan i grunnen best måles ved å undersøke i hvilken grad dette frimureriets ønske er blitt respektert. Og vi vil da finne at dette taushetskrav så å si var blitt uskrevet lov i alle frimurerland. Historikere har veket tilbake for å omtale det, forfattere og redaktører er gått forsiktig utenom det, teatret og filmen har ikke turdet komme inn på det, og politikerne har aldri våget å nærme seg frimureriets helige sirkler. Frimureriets hemmelighet har vært *tabu* for verdens folk, fordi høigradsfrimurerne har ønsket det, og med terror og trusler har stanset alle som søkte å avsløre det. Man har kunnet gå gjennom alle skoler uten knapt å ane frimureriets eksistens, og slår man op i et leksikon, vil man gjerne finne endel av brødrene godkjente talemåter om et «internasjonalt brorskap til fremme av veldedighet og menneskeforedling» o. s. v. Til tross for at det burde si seg selv, at selskaper med slike formål ikke behøvde å omgi sin virksomhet med et tykt tåketeppe. Det er bare MØRKETS GJERNINGER som trenger å skjules på denne måten.

Mange trodde i losjetemplene å finne noe som ga livet innhold, en tro, en åndelig føde som de ikke fant i kirkene. En slik idealistisk streben hos arierne har jødene alltid fullt ut forstått å utnytte og i særlig grad innen frimureriet hvis

hele opbygning peker klart hen på jødernes enestående psykologiske evner, når det gjelder å få de godtroende ikke-jøder til intetanende å arbeide for sig og sine planer.

Alle brødre må under trusel om de alvorligste straffer forplikte sig til intet å røbe om det som blir dem åpenbart, til tross for at de lavere grads brødre ikke vet noe utenom den knappe rasjon av uvesentlig viten som er tildelt hver grad og hovedsakelig omfatter forskjellige besynderlige ceremonier hvis *egentlige* mening de ikke får vite noe om eller forstår noe av.

For hver ny grad får brødrene vite *litt* mere, men bare en passelig appetitvækker. Aldri så meget at de skjønner hvad det egentlig går ut på.

Håpet om en gang å finne mysteriets løsning, i tillegg til de forskjellige privilegier som frimureriet lokker med, fikk de fleste til å gå fra grad til grad, hvis det da ikke er truselen om løsjens «hevende hender» som har avholdt dem fra å bryte ut av det uverdige spill. —

*

Frimurerne benekter alltid at frimureriet har noe med den internasjonale jødedom å gjøre, men at frimureriet er en *jødisk kamporganisasjon* er idag kjent av alle dem, som har studert det materiale som foreligger, efterat frimurerløsjene er blitt oppløst og arkivene beslaglagt i en rekke land.

Alle frimureriets tegn, ceremonier og hele mytios viser at det er tvers igjennom jødisk, så forsåvidt har også de med viden rasjonerte brødre hele tiden hatt den beste anledning til selv å bli klar over det.

Innerst inne i nettet sitter verdens mektigste og pengesterkeste jøder, og på toppen den rent jødiske løse *B'nai Brith*, Paktens Sønner, bestående av høigradsbrødre. Men hvordan skulde en almindelig broder vite det, når han ikke

hadde lov til å vite mere enn det som hørte til hans egen grad?

At frimureriet er jødisk fra ende til annen bekräftes av utallige uttalelser fra jødisk hold.

«Frimureriet er en jødisk institusjon hvis historie, grader, tegn, passord og forklaringer er jødiske fra begynnelse til ende.»

«Israelite of America» 3. aug. 1866.
Landsrabbiner Wise.

«Frimureriet er bygget på jødedommen. Hvad blir tilbake av de frimureriske ritualer, når man eliminerer jødismens doktriner?»

«The Jewish Tribune», New York, 29. okt. 1925.

«Frimureriet er født av Israel.»

«Jewish Guardian» 12. april 1922.

I frimurerbladet «Le Symbolisme», Revue mac., 1928, står det:

«Det må være frimureriets første bud å forberlige den jødiske rase som har opbevart *hemmelighetens* guddommelige innhold uforandret.»

*

Isolerte nasjonale løsjer finnes ikke. Alle frimurerbrødre i hele verden deltar i *gjenreisningen av Salomos tempel*, hvilket symboliserer jødernes verdslige verdensherredømme, — jødernes Messiasstanke:

Jødene er det utvalgte folk som skal regjere verden, og en mann av jødisk ætt skal bli verdens hersker.

Fra mange kanter har jødene i århundrer arbeidet for denne stormannsgale idé. For å nå dette mål har de bygget op

en rekke mere eller mindre hemmelige kamporganisasjoner og forskjellige andre jødiske kampforbund, hvor de har lokket inn verdens millioner av folk til å arbeide for sig under falske forutsetninger. Foruten det internasjonale frimureri må særlig nevnes de *kommunistiske internasjonaler*, som har lokket arbeidermassene inn i det jødiske renkespill. Den marxistiske «socialisme»— utformet av den tyske jøde Karl Marx —bygger på eiendomsrettens avskaffelse, d. v. s. at all eiendom overføres til staten, og i den kommunistiske stat passer jødene på å få makten, slik som i Sovjetsamveldet. Jødene blir de eneste «eiendomsfolk».

Ytterste *venstre* fløi av den internasjonale jødedom er således kommunismen.

Ytterste *høire* fløi er *frimureriet* og den jødiske storfinans.

Når frimurerbrødre over hele verden heises op i galgen eller bygningskranen som det heter i frimurersproget, som den vel «tillhugne» sten i Salomos tempel, betyr det således at han er blitt en brukbar brikke i jødenes spill om verdensherredømmet.

Så enkelt er det.

I de lenge hemmeligholdte *Zions Vises protokoller*, som inneholder programmet og den taktiske linje for jødenes verdensmaktspåner, og som for første gang blev offentliggjort av en russer i 1905, uttales ganske kynisk om frimureriet:

«Inntil den tid da vi overtar makten vil vi søke å skape og oprette nye frimurerlosjer i alle verdensdeler.

Vi vil inn i disse losjer lokke alle som kan bli eller allerede vites å være fylt av almenånd (!). Disse losjer vil da bli våre sikreste opplysningsbyråer, samtidig med at de er propoganda-centraler.

Vi vil centralisere alle disse losjer under ett styre, som bare vi vet om, og som skal bestå av våre lærde. De skal dog ha sitt eget representantskap, forat det virkelige styre kan holdes maskert. De hemmeligste politiske planer vil være oss bekjent, og deres utførelse vil skje under vår ledelse så snart den er utformet.

Nesten alle medlemmer av det internasjonale politi vil være medlemmer av våre losjer.

Det er bare naturlig at vi blir de eneste ledere av frimurerforetagender. Vi er jo de eneste som kan lede dem. Vi kjenner hver eneste handlings endelige hensikt, mens de ikke-jødiske brødre er avilende om de fleste ting som angår frimurervesenet, og ikke kan se de nærmeste følger av det de gjør. De tenker i almindelighet bare på øieblikkets nærliggende fordeler og er fornøid når deres forfengelighet stiller tilfreds, og de ser ikke at den oprinnelige tanke ikke var deres egen, men inngitt dem av oss.

De fremmede (d. v. s. ikke-jødene) blir frimurere av pur nysgjerrighet, eller i det håp å få sin del av de fordeler det medfører, og noen av dem bare for å bli i stand til å diskutere sine egne idiotiske ideer for et publikum.

Dere har ingen anelse om hvor lett det er å bringe selv den klokeste blant gojlm i en latterlig tilstand av naivitet ved å appellere til hans forfengelighet, og hvor lett det på den annen side å nedbryte hans mot ved den minste motstand eller bare ved å holde op med å gi ham bifall, og således bringe ham i en tilstand av servil underkastelse med løfter om nytt hell.»

At alle symboler, ritualer, ceremonier o. s. v. er jødiske, fremgår også av Den store norske landslosjes såkalte «spørsmålsbøker», som er en slags katekismus for brødrene.

Fundamentalkonstitution, Lov, Ritual
og Underretning for Lysende Skotske
St. Andreas Mestere.

=====

Lysende
Skotske St. Andreas Mesteres.

SPØRGSMAALSBOG.

Sammendraget av Sjette Bog.

=====

Fra disse bøker gjengis nedenstående spørsmål og svar:

Av St. Johannes Medbrodres spørsmålsbok.

1. artikkel.

2.

Hvorledes er du blitt antatt til frimurer, St. Johannes Medbroder?

Under Lyd av en inntagende og forfryllende musikk.

3.

Hvorfor blir St. Johannes Medbrodre mottatt under Lyd av Sang og Instrumenter?

Til Minde om det annet Tempel, hvis Gruvold blev lagt under lyden av Trompeter og Kymbler tillikemed Presternes og Leviternes forenede Røster. (Esr. B. 3. Kap. 10 V.)

4.

Hvorfor bruker Frimurere St. Johannes Medbrodre Musikk i sin Optagelseslosje?

Til Minde om Nehemias, som efter Tilbakekomsten fra det Babyloniske Fangenskap, da han lot gjenopbygge Jerusalem nedrevne Murer, forordnet en Vekter, som med Basunen skulde gi tilkjenne, at noe fiendtlig Anfall var å befrykte. (Neh. 4. Kap. 17—20 V.)

9.

Hvorpå skal man kjenne at du er en fri og antagen murer, St. Johannes Medbroder?

På min måte å banke, på mitt Tegn, mitt Håndtak og denne Grads Ord.

10.

Hvor mange slag banker du som St. Johannes Medbrøder?

Tre, likesom St. Johannes Lærlinger.

11.

Bankes disse slag likedan som St. Johannes Lærlingeslagene?

Nei; mens lærlingene banker de to første slag hurtig og det tredje hårdt efter et ophold, så ombytter Medbrøderen det første slag til et hårdt og gjør de to siste efter et ophold hurtig og tett på hverandre.

12.

Hvilken Betydning tillegges Medbrødrene de to første hastige Lærlingslag?

Salomos Arbeidsskifts tvende Hvilemåneder fra Skogshugningen på Libanon. (I Kong. B. 5. Kap. 13. 14 V.)

15.

Hvilket er Frisurere St. Johannes Medbrøders igjenkjennelsestegn?

Det Pectorale eller Brysttegnet.

16.

Hvorledes gjøres dette Tegn?

Jeg legger min høire Hånd flat, med fire fingre utstrakte og tommelfingeren i rett Vinkel, på venstre Bryst eller Hjertet.

10

19.

Har St. Johannes Medbrødre ikke noe annet Tegn?

Jo, de har det Pedestrale eller Fottegnet.

21.

Hvad betyr dette Tegn?

Det betegner min Plikt, min Streben og mitt Formål, alltid å vandre på den Vei som er mig forelagt, og gjennom den vinkelrette Vandring nærme sig Sannheten og det endelige Mål.

22.

Hvilket er St. Johannes Medbrøders Håndtak?

Tvende Brødre trykker hverandre samtidig med Tommelfingeren på Høire Langfingers første ledd.

29.

Hvilken Betydning gir vi Ordet Boas?

Min Styrke i Gud og Vedbliven i det Gode.

30.

Hvorfor er dette Ord gitt til St. Johannes Medbrødre?

Fordi den innenfor Templets vestre Inngang til høire stående Støtte var betegnet med dette Ord, og Medbrødrene var skyldige at forsamles ved den, såvel ved Arbeidets Begynnelse forat inndeles til sine Arbeider, som ved dets Slutning, for der å motta sin Lønn.

32.

Hvilket er St. Johannes Medbrøders Løsen?

Schibboleth.

11

33.

Hvorfor har St. Johannes Medbrødre fått dette Løsen?

Til Påminnelse om det Løsen, som gæes Israeliterne for å adskille dem fra de frafalne og oprørske Ephraimiter, som ikke kunde uttale dette Ord riktig.

37.

Hvad betyr de i trekant stilledede Båndroser som er festet på ditt Skjodeskinn?

Mine Mestere vet å uttyde det, og når tiden kommer, vil de gi mig underretning derom. Imidlertid påminner rosene mig om de Plikter som en rettskaffen Frimurer-Broder bør iakttå.

40.

Hvor har du arbeidet som Medbroder?

I Templets ytterste Rum.

41.

Hvilke er disse ytterste rum?

Forgårdene og Forhuset.

2. artikkel.

7.

Hvorfor avtok man dig Halstøiet og blottet ditt venstre Bryst innen man innførte dig i Logen?

Forat jeg skulde betenke den ed jeg som St. Johannes Lærling avla, og det løfte jeg som St. Johannes Medbrøder skal fornye, og at mitt hjerte alltid skal være åpent for Vennskapets Følelser.

8.

Hvorfor knappet man op dine Armlininger og blottet dine Håndledd?

Til Påminnelse om at intet bør hindre mig i å slipe mitt Verktøi.

9.

Hvorfor blottedes høire Kne?

Fordi jeg skulde falle ned på det, idet jeg avla min forpliktelse for den høieste Byggnesters åsyn, og til tegn på at for ham er intet skjult.

22.

Hvorfor satte man det blottede Sverd mot ditt Bryst?

For å gi mig tilkjønne hvilken Straff en falsk Broder, som ikke går inn igjennem den rette Dør, utsetter sig for.

23.

Hvad kendte dig, ifter at du hadde utført din Vandring?

Man vendte mig mot Østen.

24.

Hvad blev du der vår?

Den Styrende og Lysets første Stråler.

3. artikkel.

3.

Hvorfor er Figurene på St. Johannes Medbrøders Arbeidsteppe innesluttet i en avlang firkant?

For å påminne Brødrene om at denne Ordens Viten-

skap er forværet innen en sluttet Krets, i hvilken ingen annen får inntre enn de som er blitt prøvet.

5.

Hvilke Figurer på St. Johannes Medbrødres Arbeidsteppe er lik dem som er fremstillet på St. Johannes Lærlinge-Teppet?

1. Det med Dusker prydede Foreningsbånd, slynget i knuter. 2. Solen. 3. Månen. 4. Murskjeen. 5. Vinkelhaken. 6. Passeren. 7. Vaterpasset. 8. Lodd-snoren. 9. Ordførende Mester-Hammer. 10. Rissebrettet. 11. Den utilhugne Sten. 12. Den kubiske eller tilhugne Sten. 13. Mosaik-gulvet og 14. De derpå reiste to Kobber-Støtter.

17.

Hvortil tjener utmålingskunsten eller geometrien?

Til å måle både Tanker og Gjerninger efter Sannhetens Gruansetninger, samt på dens faste Axlomer å bygge og utføre alle våre livsverk.

26.

Hvad blev da vår, da da steg op ad de syv Trin til Templet's Forhus?

To høie Kobberstøtter eller Pillarer; den til venstre for Inngangen betegnet med Bokstavet J og den til høire med Bokstavet B.

28.

Hvad betegner Bokstavene på disse Støtter?

Deres Navn.

14

29.

Hvad kaltes den Støtte, som var betegnet med Bokstave J?

Jakin.

30.

Hvad kaltes den Støtte, som var betegnet med Bokstave B?

Boas.

31.

Hvad betyder Ordet Boas?

Vi uttyder det:

«Min Styrke i Gud og Vedbliven i det Gode.»

32.

Hvorfor kaltes den annen Støtte Boas?

Fordi det var St. Johannes Medbrødres Tankesprog, og såvel før som efter Arbeidet forsamlede de sig ved denne Støtte for å få Betaling angående Arbeidets Udførelse og for å motta Lønnen efter dets Slutning.

53.

Hvad betyr Bokstavet G, som står i Stjernens Middelpunkt?

Det første Bokstav av Ordet *Geometri* eller Utmålingskunst, den annen av de syv Hovedvitenskaper, hvis Tilegnelse en Frimurer og i Særdeleshet en St. Johannes Medbroder bør beflitte sig på.

54.

Hvorfor omgis dette Bokstav av seks særskilte, men allikevel sammenbundne Triangler, som tilsammen danner Stjernen?

15

Fordi disse Triangler betegner de seks særskilte Vitenskaper, som Geometrien eller Utmålingskunsten frembringer, og som sammenfatter de i disse innesluttede Kunnskaper.

55.

Hvilke er disse særskilte Vitenskaper?

1. Matematikken.
2. Mekanikken.
3. Hydrauliken og Hydrostatiken.
4. Aerostatiken.
5. Botaniken.
6. Kjemien.

56.

Hvorfor ansees nettop Geometrien eller Utmålingskunsten som den Anden av de syv Hovedvitenskaper, og som den St. Johannes Medbrødre i Særdeleshet bør kjenne?

Fordi den lærer å måle både Tanker og Gjæringer efter Sannhetens Gruunprinslpper, samt å opbygge alle våre Livsverk på faste Axiomer.

Av St. Johannes Mesteres spørsmålsbok.

I. artikkel.

15.

Hvad har man der åpenbaret for dig?

Fem for Mestere særskilt fastsatte-Tegn med dertil hørende Håndslag og Mesterord.

23.

Hvad betyr de ni St. Johannes Mester-Slag?

Salomos Tempels ni avdelinger, nemlig tre Forgårder, tre Våninger, Forhuset, selve Templet og det Allershelligste.

24.

Hvad ga Mesterne Anledning til å slå disse ni Slag?

Det Ekko, som hørtes fra Bjergene Zion og Moria, når Frimurerlærlingene under sitt Arbeide i Josaphats Dal banket de tre sedvanlige Murerslag.

25.

Hvortedes gjøres St. Johannes Mestertegnet?

Det gjøres foran Maven og kalles det Stomachale.

26.

Hvortedes utføres det?

Den høire hånd legges først i Medbrodertegnet, hvorpå den vendes således at dens ytre flate kommer opad, horisontalt, med de fire Fingre sluttet, utstrakte og i vinkel med Tommelfingrene som trykkes mot Brystet.

Fra denne Stilling senkes Hånden ned, således at Tommelfingeren berører Maven litt ovenfor Navlen.

28.

Hvad betyr dette Tegn?

At man før vil ha Innvoldene utrevet og kastet i Havets Avgrunn og åpenbare Ordenens Hemmeligheter og Gjæremål.

30.

Hvilken er St. Johannes Mesters Berøringsmåte?

Når to Brødre gir hverandre Hånden, idet de lar Tommelfingeren komme vekselvis mellem dens annens Tommel- og Pøkefinger, de tvende andre Fingre halvbetet, noe adskilte og trykket inn til Håndleddet ved Armens begynnelse, samt Lillefingerne krummet og sluttet omkring den midterste del av Hånden.

34.

Hvilket er Mesterordet?

Mac-Benac.

35.

Hvad betyr det?

Kjødet skiller sig fra Benene, eller Legemet er forråtnet.

36.

Hvortledes gis Mesterordet?

Halvdelen i høire og den annen Halvdel i venstre øre.

40.

Har St. Johannes Mestere ikke flere Gjenkjennelsestegn?

De har sitt Nødtop og Tegu samt sitt Nærmelsestegn.

18

41.

Hvilket er St. Johannes Mesters Nødtegn?

Begge hender sammenknytttes og holdes omvendt over Hodet, dog uten å berøre dette, og føttene settes hæl mot hæl i rett vinkel.

42.

Hvilket er Nødtoppen?

Mig til Hjelp Enkens Sønn av Naphtali.

43.

På hvilken Måte gir St. Johannes Mestere sitt Nærmelsestegn?

De stiller den høire Fots Hæl mot den midterste og innbojede del av den venstre Fot og danner derved en dobbelt Vinkel.

44.

Er alle Frimurere som kjenner dette Tegn, skyldige til å nærme sig den som gjør det?

En virkelig St. Johannes Mester kjenner sine Skyldigheter, og var han enn en kongelig Person eller et kronet Hode, nærmer han sig dog den som gjør det.

51.

Hvem kaller du Fader?

Adoniram, Hovedmannen for de israelitiske Arbeidskifter og Opsynsmann ved Templets Opførelse.

52.

Hvad kalles en St. Johannes Mester?

Gabaon.

19

53.

Hvorfor?

Fordi det fornemste Alter og Paktens Ark forvartes i Gabaon under de israelitiske Uroligheder.

60.

Hvorledes vandrer en St. Johannes Mester?

Over hele Jordens Overflate og fra Vesten til Østen.

61.

Hvorfor?

For å utsprede Lyset.

62.

Hvad betydde de tre hvite Roser, som finnes på St. Johannes Medbrødres Forklæ?

De tre gruselige Slag, ved hvilke vår Fader Adoniram blev tatt av Dage.

69.

Hvad betyr St. Johannes Mesteres hvite Hansker?

At de aldri har besmittet sine Hender med uskyldig blod.

70.

Hvad betyr Damehanskene?

Den Hengivenhet og Aktelse vi skylder Kvinnen.

71.

Hvad betyr Elfenbensnøkkelen?

Mesternes Rettigheter til å inntrø i alle St. Johannes-Losjer.

20

72.

Hvor gammel er en St. Johannes Mester?

Syv år er henrundne.

73.

Hvorfor svarer du så?

Fordi Salomo fullførte sin Tempelbygning på syv år.

2. artikkel.

15.

Hvad blev du slutteligen vår i Mester-Losjen?

Et stort Bluss eller Lys hvori bokstavet «G» sås.

16.

Hvad betyr dette bokstav?

Hedlighet, Høihet og Ære, hvad Mennesket bør akte høit, og som det ei begriper, — det, som er over alle Ting og hølere enn vi.

21

33.

Hvorfor vendtes alle Sverd mot dig, da du ble lagt i Likkisten?

For å påminne mig om min Forpliktelse, dersom jeg mot all Formodning skulde bryte mitt Løfte til Ordenen.

34.

Hvorledes blev du oplejstet fra ditt Fall?

Ved tre Rykninger.

35.

Hvad hørte du da?

En røst som ropte: Kjødet skiller sig fra Benene, eller Legemet er forrådnnet.

36.

Hvad hendte dig derunder?

Jeg stod op, blev møttalt, innviet og forvandlet fra St. Johannes Medbroder til St. Johannes Mester.

3. artikkel.

1.

Hvem var av Salomo innsatt til å foresi Tempelbygningen?

Fader Adoniram, Hovedmannen for en Skare av 61 000 Mann, som under ham styrtes av 671 Mestere.

2.

Hvorledes forholdt Adoniram sig ved Lønnens Utdeling til så mange Arbeidere?

22

Han ga Lærlingene og Svennene eller Medbrødrene særskilte Ord, Tegn og Håndtak; men Mesterne blott et Ord, hvorved de kunde adskilles fra de andre.

3.

Hvilket var da Mester-Ordet?

Adonirams Symbolum: JEHOVAH.

6.

Gjennem hvilken Port pleide Adoniram å gå inn i Templet?

Gjennem den vestre.

7.

Hvorledes omkom han?

Ved Sammenrottelse av tre oprørske Svenner eller Medbrødre, som toresatte sig å avtvinge ham Mesterordet og myrde ham.

11.

Hvad vant de ved dette Mord?

Kun Adonirams Død; ti de kunde ikke avtvinge denne nidkjære Mester Ordet.

16.

Hvorledes har man fått tilbake Ordet, som var tappt?

Mesterne, som formodet, at Adoniram var blitt myrdet, og som fryktet for at han i Dødskampen kunne ha gitt Ordet fra sig, besluttet sig imellem, at det første Ord, som blev nevnt, når de fant ham igjen, for fremtiden skulde tjene til nytt Mesterord.

23

19.

Hvor søkte disse Mestere Adoniram?

I Templet og Egnen deromkring.

20.

Hvor fant de vår aktede Mester?

I en Stenhop nær ved Templet, ved Foten av Bjerget Moria.

24.

Hvad gjorde de, da alle ni var forsamlet?

De optok Liket og gjenkjente det som sin ulykkelige Faders.

25.

Hvad besluttet de derefter?

Å forandre Mesterordet.

26.

Hvilket blev Mesterordet?

MAC-BENAC.

27.

Hvilken Betydning gir vi dette kaldeiske Ord?

Kjødet skiller sig fra Benene, eller Legemet er forrådnet.

29.

Hvorledes igjerkjente de Stedet ved Tilbakekomsten?

Ved en tornet Busk, kalt Akacia, som de satte på Graven.

30.

Hvad befalte Kong Salomo dem siden?

24

Å bære den høverdige Mesters Legeme til Templet og begrave det.

31.

Hvorledes forrettedes denne Begravelse?

Kongen lot ham begrave med megen Høitidelighet og lot sette på Graven en trekantet Sølvplate, på hvilken det gamle Mesterord JEHOVAH, den Høiestes Navn, blev inngravert.

4. artikkel.

3.

Hvad fremstilles i Mesterlosjen på det utbredte Teppe?

Adonirams Ligkiste, hvorpå ligger Mester-Ordet og Dødningshodet med Knoklene samt nedenfor i Norden Akaciegrenen.

6.

Hvortil tjener Akaciegrenen?

Til Erindring om, at ved dette Tegn gjenfantet det Sted, hvor Adoniram var nedgravet.

10.

Hvad betegner de tolv Obelisker, hvorav seks står i Sonden og seks i Norden?

De tolv Israels Slektter, som tok del i Tempelbygningen.

15.

Efter hvem bærer disse Søiler Navn?

Efter Salomo, Konge i Jerusalem, Hiram, Konge i Tyrus og Adoniram, Templets Arkitekt.

25

24.

Hvad skal en Mester gjøre, om han er i fare?

Han skal gjøre Nødtegnet og rope: Mig til Hjelp, Enkens sønn av Naphtali!

25.

Hvorfor sier du Enkens Sønn?

Fordi alle Frimurer-Mestere efter Adonirams Død drog omsorg for hans efterlatte Moder, som var Enke, — de kalte sig hennes barn, efterdi vår aktede Fader hadde ansett dem som Brødre.

Av Lysende Skotske St. Andreas Mesteres spørsmålsbok.

2. artikkel.

1.

Hvorfor er ordet Zedekias blitt antatt til løsen for våre St. Andreas Lærlinge?

Fordi det var navnet på den avfeldige Juda-Konge, under hvis niende regjeringsår Kong Nebukadnezars felterre, Nebuzaradan, beleiret Jerusalem, opbrente Tempel og borttrøvet dets skatter.

3.

Hvorfor er ordet Nehemias St. Andreas Medbrødres Løsen?

Fordi Nehemias var den, som efter sin tilbakekomst fra fangenskapet i Babylon opbygget Salomos ødelagte Tempel.

26

5.

Var han alene om å iverksætte denne Tempelbygning?

Nei; foruten Zerubabel og Nehemias hadde tid efter annen flere av de israelitiske Stammefrender fått tillatelse til å begi sig til Jerusalem, så at de i det hele var tolv, som hjemførte og ledsaget sine fange Landsmenn til Judea.

6.

Hvad gjorde Nehemias fremfor de øvrige, efterdi han er blitt ansett som bygningens viktigste forstander?

Han reiste alene, kom til Jerusalem og bega sig efter tre dagers hvile omkring staden for å ta dens murer og porter i øiesyn, hvorefter han sammenkalte dem til fortsettelse av bygningen, der som bekjent, i hans tid blev fullført.

13.

Hvortledes forholdt disse arkitekter sig, da de gjenkjente det gamle mesterord?

De tok det igjen til mesterord sig imellem og forbant sig til å bevare det. Det ga dem også anledning til å undersøke, om ikke dette kunde være det sted, hvor Salomo fordem hadde latt den ulykkelige Fader Adoniram begrave.

14.

På hvilken måte søkte de å få Visshet herom?

De veltet stenen bort ved hjelp av tvende korsvis derunder stukne bjelker og fikk da se både Gravstedet og Adonirams Kiste, som var skjult under den.

27

15.

Hvilke midler benyttedes for å heve Kisten?

Av de to Bjelker, hvormed de hadde bortløftet stenen, gjorde de en kran, som de opreiste på stedet; derefter hentet de et taug, som de snodde omkring kisten, og derpå kastet over armen av den opreiste kran. På denne måte blev Adonirams kiste ved fire sterke rykninger dradd op i høiden og derefter ført bort derfra.

16.

Hvad fantes i Kisten, da den siden åpnedes?

Deri fantes ikke alene en Hovednøkkel til det gamle Tempel, men også flere Klenodier og Oplysninger i Bygningkunsten, som var optegnet av Adoniram, og hvilket alt Salomo hadde latt legge hos den døde Fader ved hans Begravelse.

3. artikkel.

10.

Hvorfor bindes en søkende St. Andreas Lærlingemedbrøder med det gyldne Taug og får dermed Rettighet til å reise omkring det ødelagte Tempel?

Til minne om hine gamle Arkitekter, som, efterat de med et Taug hadde opløftet Adonirams Kiste, innbyrdes knyttet et Murer-Forbund, som ingen Tidens Skifter hittil har kunnet oppløse.

27.

Hvorfor bindes en Høiverdig St. Andreas Lærlinge-Medbrøder fast til den opreiste Vinkel for å innvies?

Av samme Grunn, som allerede er forklart, nemlig til

Påminnelse om den blivende Forening, som vår Ordens Arkitekter innbyrdes knyttet på samme tid, som de ved Hjelp av et Taug, som blev festet til Bygningskranen, opløftet Adonirams Kiste.

28.

Hvorfor slutter alle Skotske St. Andreas Mestere en væbnet Krets omkring Arbeidsteppet og Bygningskranen, mens den Ordførende Mester innvier den Høiverdige St. Andreas Lærlinge-Medbrøder?

For derigjennem å vise sig ferdige til Arbeidets forsvar, likesom da Nehemias atter opreiste Templet, da den ene Halvdel av Israeliterne stod under Våben fra Morgenrødens Opgang, inntil Stjernene begynte å komme tilsynne, forsynt med Sverd, Spyd og Buer.

29.

Hvorfor innvies og antas stutteligen en Høiverdig St. Andreas Lærlinge-Medbrøder ved fire Rykninger i det gyldne Taug til Lysende Skotsk St. Andreas Mester?

Dette brukes, i Likhet med hvad der fordam skedde, da de forenede Arkitekter ved samme Antall Rykninger ved Tauget opløftet Adonirams Kiste.

4. artikkel.

1.

Hvorfor er den Lysende Skotske St. Andreas Mesterlosje delt i Tvende Hoveddeler, hvorav den ytterste ligner et ødelagt Tempel og den innerste Peristylen til en ny Tempelbygning?

Herigjennom symboliseres, at vi, likesom Nehemias, er sysselsatte med på det gamle Tempels Ruiner å gjen-

opreise et nytt Tempel, hvortil den Lysende Skotske St. Andreas Mester-Losje danner likesom Peristysten eller Forhuset.

8.

Hvad betyr Bokstavet G, som sees midt i Stjernen?

Ikke alene *Geometrien*, som før forklart, men også den Høieste Byggmesters velsignede Navn.

9.

Hvorfor er den tindrende Stjerne omgitt av en Regnbue?

Regnbuen, i hvilken de fire Hovedtarver også inneholdes, er det Hovedtegn, hvormed den Høieste Overmester bekrefter sitt Forbund med Noah, Menneskeslektens annen Stamfader.

23.

Hvad betyr den gyldne Hoveddirk eller Nøkkel?

Den forvares som Erindring om den Hoveddirk, der blev funnet i Adonirams Kiste, og betegner likesom denne Hovednøkkel til våre Hemmeligheter.

Frimureriet er en jødisk kultus fra først til sist.

Disse enkelte citater fra de frimurerske ritualbøker er typiske for den orientalske kultus som blev drevet i frimurer-templene.

Frimureriets Alfa og Omega er *gjenreitsningen av jødernes ødelagte tempel*. Alle ceremonier og ritualer kretser om jødiske tanker, ceremonier, symboler og historier, om Jerusalems ødeleggelse, om tempo og skikker under byggingen av templet i det gamle Jødeland, om tildragelser på bjerget

Zion og Moria, i Josaphats dal, om det jødiske tempel med dets forgårder, våningshus, forhus, selve templet og det allerhelligste, som har vært mønstret for frimurer-templene. De handler om paktens ark, de 12 jødiske stammer, dyrkelse av jødernes konger og yppersteprester, om jødernes kriger og liv og levnet — en jødisk kultus fra først til sist. Derfor er frimurerens blick også alltid vendt mot *østen*.

«Hvad hendte dig efterat du hadde utført din vandring?»

«Man vendte sig mot østen.»

«Hvad blev du vår?»

«Den styrende, og lysets første stråler.»

«Hvorledes vandrer en St. Johannes broder?»

«Over hele jordens overflate, fra vesten mot østen.»

«Hvorfor?»

«For å spre lyset.»

Og når byggverket er ferdig, jødernes tempel gjenreist ved ariernes hjelp, og jødernes verdensherredømme etablert — verdensrepublikken under jødisk ledelse — da kan brødrene, som det heter i frimurersproget, «legge sitt verktøi ned og gå hjem, da er vårt arbeid endt». Det vil si, da er den kristne kultur gått under, og det er ikke mere bruk for godtroende brødre, slik som i det allerede eksisterende ateistiske verdensforbund under jødisk ledelse: Sovjetsanveldet.

*

Som punkt 1 i Den store norske Landslosjes lover står der: *Frimureriets formål er menneskets foredling.*

Som annen post: *gudsfrykt og nestekjærlighet.*

Som tredje post: *fedrelandskjærlighet og samfundsånd.*

Et meget vakkert program.

Det besynderlige er bare at man med et så edelt mål skal behøve å gå veien om alle disse jødiske symboler og cere-

monier, avlegge fryktelige eder og ruge over losjens hemmeligheter. Og den åndelig inspirasjon kommer heller ikke fra vårt eget nasjonale grunnlag, vår nordiske historie og vårt folks høje kultur, men fra orienten, fra østen!

Men hvorfor skulde det være nødvendig for *nordmenn* å vende blikket mot orienten for å tilegne sig ovennevnte dyder?

Jo, fordi frimureriets ideer er tvers igjennem *internasjonale* og *antinasjonale* og dirigeres av et folk som har hele verden som fedreland.

I den jødiske frimurerorden Bnai Briths festskrift 1902 skrev broder dr. Gustav Karpels:

«Grunnloven for Sveriges store landslosje sier: Den Vise Kong Salomo blir nevnt som stifter og første stormester av ordenen. Og i den nu gjeldende fundamentalkonstitusjon er bestemt at den stormesterlige verdighet skal forbli i hans slekt.»

Altså innehaes av jøder. ...

Den store norske landslosje bygger på det svenske systemet. Og det er også verd å merke sig at flere svenske konger av den jødiske slekt Bernadotte har vært stormestre, likesom den svenske konge også idag er Sveriges øverste frimurer, Viseste Salomos Vikarius. VSV.

Frimureriets ånd er den jødiske ånd som de innviede innblåser i de ikke-jødiske brødre for å berøve dem deres sunde nasjonale instinkter, deres æresfølelse deres stolthet og raseinstinkt. De blir litt etter litt trukket inn i en fullstendig forgiftet atmosfære, som de færreste makter å løsrive sig fra. Losjeånden er i sannhet opium for folket.

At frimureriet er antinasjonalt bekreftes også av en rekke uttalelser fra frimurersk og jødisk hold. Således uttalte en spansk broder Lozano på frimurerkongressen i Rom i 1914:

«Vi proklamerer *verdensrepublikken*, avskaffelse av landegrensene, eksistensen av kun én lov: menneskerettighetene,

som våre gløverdige forfedre forkynte under den store revolusjon.»

Og den «store» revolusjon er for jødene og frimurerne den franske, som ga jødene like rettigheter med landets egne borgere og åpnet veien til den kolossale makterobring som jødene gjennomførte i de følgende 150 år innen pressen, forlagene, handelen, industrien, børsene, bankverdenen, politikken, og som fremfor alt gjorde dem til GULLETS HERRER.

Den franske revolusjon utgikk fra frimureriet og var ledet av høigradsbrødre, og revolusjonens besettende slagord: FRIHET, LIKHET, BRORSKAP utgikk fra frimurerlosjen «Les amis reuniss», og førte ikke til Frihet, Likhhet og Brorskap for de undertrykte masser, men for jødene. Revolusjonen førte til *jødernes* emansipasjon, ikke til massens frigjørelse.

Om frimureriets innflytelse på den franske revolusjon skriver høigradsbroderen *Bernadin*:

«Fra 1772 til 1779 planla frimureriet den store revolusjon som skulde gi verden et annet ansikt. Herunder gjennomsyret frimureriet massen med tanken om at den selv skulde ta makten.»

«Den franske revolusjons betydeligste menn hadde funnet hverandre på ett sted, i Pariserlosjen «Les amis reuniss» ...brø. Concorcet, Marat, Mirabeau, Sieyes, Clacieres, Boissy, Dupont, Robespierre og Gregoire.»

Men det er som bekjent også en annen mektig internasjonal organisasjon under jødisk ledelse som arbeider for «verdensrepublikkens», nemlig den kommunistisk Internasjonale! Det heter i Sovjetunionens grunnlov:

«Sovjet-forbundet er et avgjørende skritt til forening av alle land i en verdensomfattende socialistisk sovjetrepublikk.»

Samarbeidet bekreftes også av den kjensgjerning at jødedommen, frimureriet, kommunismen og demokratiene idag kjemper side om side mot de stater som har tatt kampen op mot de overstatlige makter og bolsjevismen.

Frimureriet er internasjonalt og antinasjonalt som kommunismen, og som den *en krigserklæring til den nordiske kultur og dens bærende prinsipper.*

Frimureriets og kommunismens mål er det samme: Ødeleggelse av den bestående orden og opprettelsen av en naturalistisk, ateistisk civilisasjon, hvis religion er vitenskap og fornuft. Med andre ord ren *materialisme*. Og bærerne av den materialistiske livsanskuelse *har alltid vært, og er jødene.*

At frimureriet er ateistisk, benektes av de fleste brødre. Men også der er de ført bak lyset.

Med hvilken ærefrykt så ikke mangen en broder på frimurertemplets store *G* i de to strålende trekanter? Hvor mange av dem trodde ikke at det var første bokstav i ordet GUD? Hvilken trygghet følte ikke mange ved å vite at dette hellige symbol lyste dem i møte overalt i losjemplene? Men hvad forteller spørsmålsboken om denne fascinerende stjerne? Jo, at den viser første bokstav i ordet *Geometrit!* (Se punkt 55, art. 3 i St. Johannes medbrødres spørsmålboek). Kan man finne ut et klarere bevis for losjenes materialistiske innstilling?

Det heter også ganske klart i punkt 56 at *«geometrien lærer oss å måle både tanker og gjerninger efter sannhetens grunnprinsipper, samt å bygge alle våre livsverk på faste axiomer.»*

Den rent matematiske analytiske innstilling i vitenskapen skyldes *jødene*, og her finner vi altså igjen den samme materialistiske livsanskuelse.

Jødene sier også i Zions Vises Protokoller:

«Vi må utdrive selve gudsideen av gojims (ikke-jødene) sinn og erstatte den med matematiske beregninger og materielle behov.»

I stedet for å være et tempel for gudsdyrkelse, eliminerer frimureriet de guddommelige krefter og forklarer livet ut fra geometriens lære, «som måler både tanker og gjerninger.» Derfor går også vinkelen og passeren igjen som hovedsymboler i frimureriet.

Losjen ophøier det materielle til guddom, og forleder godtroende brødre til å tilbe materiene. Det blir en slags sort messe.

I de lysende Andreasmeesters spørsmålsbok (4. art. punkt 8) finner vi også følgende forklaring: *«G betyr ikke alene Geometrien, som før forklart, men også den høieste byggmesters velsignede navn.»*

Med «den høieste byggmesters navn» har sikkert de fleste igjen tenkt på Gud. Men det siktes naturligvis ikke til Gud, men til frimureriets øverste og hemmelighetsfulle mester, den viseste kong Salomo, som efter manges antagelse skal være baron Rotschild, muligens en annen jødisk finansfyrste.

En lignende avgudsdyrkelse finner man igjen i hele frimureriets ritus. I St. Johannesmeesters spørsmålsbok (1. art. punkt 51) heter det således:

«Hvem kaller du FADER?» Hvortil broderen svarer:

«Adoniram, hovedmannen for de israelitiske arbeidskifter, og opsynsmannen ved templets opførelse.»

Er ikke det blasfemi?

Hvilken kristen vilde våge å tale om «Fader» uten at det gjaldt Vår Herre? Men for Johannesmesterne er altså den jødiske arkitekt for salomonstemplet Adoniram FADER.

Når man har gjort så store anstrengelser for å få prestene med i frimureriet, skyldes det bl. a. at prestene ansåes særlig skikket til å lede seremoniene. Dermed ga det jo utadtil en viss trygghetsfølelse at geistligheten gikk god for losjene og alt deres vesen.

Prestene blev fristet med at de ikke behøvde å betale kontingent og slapp også å betale de store optagelsesgebyrer for de forskjellige grader.

Den store norske landslosje hadde forledet ca. 130 prester til å avlegge frimurerløftet. Et løfte som for øvrig ikke lenger kan ansees bindende i og med at det idag er blitt klart for alle brødre som vil se, at løftet er avlagt under falske forutsetninger.

Det er ikke som mange trodde et løfte til en menneskeforedlingens institusjon, men til en *internasjonal sammensvergelse*.

Det er disse losjer som kaller sig *kristne* i motsetning til de «humanitære» losjer, som f. eks. Stororienten (Grand Orient), som gjentatte ganger har optrådt til fordel for den gudløse kommunisme, således både under den blodige kommunistopstand i Paris i 1870 og under borgerkrigen i Spania, hvor den åpent tok parti for de røde.

I 1877 avskaffet Stororienten i Frankrike læren om *sjelens udødelighet*. (Også en jødisk tanke, idet jødernes religion er den eneste som ikke bygger på et liv efter døden.¹⁾)

¹⁾ Troen på et liv efter døden er fremmed for Israelitene — «at det må gå dig godt og du må lenge leve i landets» — det er den lønn

Losjer med det svenske system, som det norske frimureri er tilsluttet, avbrøt da forbindelsen med det franske frimureri. Men det varte ikke lenge. 32 år senere — i 1909 — blev på den 34. tyske storlosjekongress besluttet å gjenopta forbindelsen med Stororienten, tross dens antikristelige lære.

Under den franske revolusjon, der som nevnt utgikk fra frimureriet, avskaffet man Gud og kåret fornuftens gudinne, som blev båret i triumf gjennom gatene.

Stororienten tilhører som nevnt det humanitære frimureri, som åpent har arbeidet for kommunismen og søkt tilknytning til Sovjetsamveldet, og det er derfor naturlig at en av dette frimureris politiske størrelser, mr. *Anthony Eden*, flere ganger har vært i Moskva i politiske opdrag; sist i desember 1941, hvor avtale blev gjort om å overgi Europa til Stalins herredømme og dermed til bolsjevismen og den røde terror, om England vant krigen.

*

Under den røde novemberrevolusjon i Tyskland i 1918 heiste Prins Leopold av Preussen — i sin tid Salomos Viseste Vikarius i en av de tyske losjeforbund — 9. november sovjets blodrøde borgerkrigsbanner på sitt slott.

*

Hvad forteller så ellers disse spørsmål og svar? De viser oss klart hvordan de inviede har holdt brødrene i uvitenhet — hvordan de har, hvad vi kaller «opholdt dem med dumt prat». Fra grad til grad er de blitt avspist med underlige seremonier og forklaringer, mens den «store» hemmelighet alltid forblev skjult. Fra den ene grad til den annen måtte de lære nye stikkord, nye håndtak, nye fotstillinger, nye nød-

som han håper på å få for gudsfrykt, rettferd og kjærlighet. Jøden nøier sig med den lykke å de «gammel og mett av dage».

rop, nye eder, alt like mystisk og dunkelt for den enkelte broder. I den ene grad lærte han å trykke med tommelfingeren på den annen broders første langfingerledd, når de tok hverandre i hånden til broderlig hilsen. En annen gang måtte han lære å trykke tommeltotten mot maven litt ovenfor navlen og legge frimurerhånden over maven for ikke å glemme at hans innvolder blir revet ut, om han røber losjens «hemmeligheter (som om den almindelige broder skulde kjenne noen hemmeligheter av betydning). Noen gang måtte tommeltotten legges på brystet for å minne ham om at hans hjerte skal rives ut om han røber noe. Hvis han er i nød, må han sette bena i vinkel og hendene foldes over hodet, mens han roper: «Mig til hjelp, enkens sønn av Naphtali». En annen gang må han lære å nærme sig sannheten gjennom den vinkelrette vandring.

På den måten holdes interessen fanget omkring ytre tegn og symboler, mens losjenes egentlige hemmelighet alltid var noen ytterst få innviedes eiendom.

Punkt 37, 1. artikkel St. Johannesbrødrenes spørsmålsbok viser også hvilken *servilittet* det er lykkes de innviede å opfiske hos sine ofre.

*

Enkelte vil kanskje innvende at de ledende frimurere i vårt land ikke var jøder. Det er vel stort sett riktig. Men så er det heller ikke *de* som har bestemt ritualer, ceremonier og mål. Den øverste frimurer i Norge, Viseste Salomos Vikarius, var bare en *vikar*, som utførte de ordrer som blev ham gitt fra høierestående brødre i utlandet og hvis hemmeligheter, om han kjente noen, han ved ed var forpliktet til ikke å røbe til de norske frimurere, og hvis instruksjoner han var forpliktet til å følge.

I 1887 forbød de tyske storlosjer sine brødre (altså *jødiske brødre*) å være medlemmer av den rent jødiske frimurerorden B'nai Brith. I 1909 blev dette forbud ophevet. Hvilken begrunnelse skulde man nu også bruke for et slikt forbud i en institusjon som forkynner menneskenes og rasenes likhet?

Ovennevnte forordning avslører samtidig dogmet om at jødene ikke har adgang til frimurerlosjene.

I frimurerkalender for 1916 fremgår det at i Wiens daværende 13 losjer, hadde 12 av dem jødiske «mestere av stolen». For å gå litt lenger tilbake finner vi at Frankrikes jødiske krigsminister *Cremieux*, stifteren av Jødernes Verdensforbund (*Alliance Israelite Universelle*, som kanskje mere inntest enn noen annen arbeider for jødernes verdensherredømme) også var stormester i Grand Orient.

En torgtegnelse for England for 1927 viser at av 300 000 murere var det 43 000 jøder.

De enkelte landslosjers øverste råd heter *Sanhedrin*. Det er det eldgamle navnet på den høieste *jødiske domstol*.

Skjødetskinnet eller skjødeforklædet.

Skjødeforklædet er det klædestykke som de jødiske yppersteprester bar. Herom heter det i 2. Mosebok, 28, vers 42—43:

«Og du skal gjøre dem underklær av lin til å skjule deres blusel, fra lendene inntil lårene skulde de være.»

«Og dem skulde Aron og hans sønner ha på, når de går inn i forsamlingens paulun, eller de går nær til alteret for å tjene i helligdommen, at de ikke skulde bære misgjerning og død. Denne skal være ham en evig lov, og *hans sæd efter ham*.»

Det er således *Arons sønner* som til evig tid skal bære dette klædebon, og det skulde være en evig skikk for *hans* etterkommere, d. v. s. *jødene*.

Når skjødeforklædet under ceremonien rives av broderen, er det en symbolsk *omskjærelse*, som gjør de kristne til kunstige jøder.

At det ikke eksisterer noe *selvstendig nasjonalt* frimureri fremgår også av den kjensgjerning at storlosjene i Danmark, Sverige og Norge var henholdsvis VIII, IX og X provins. Det vil si at de tilhører et større hele utenfor våre grenser, ellers ville de ikke kalles *provinser*. Tilknytningen til det internasjonale frimureri har også alltid vært intimt, både til det lavere frimureri og til høigradsfrimureriet.

Den tilsynelatende øverste broder i hver provins bærer titelen Viseste Salomos Vikarius — V S V — altså en vikar for viseste Kong Salomo, frimureriets hemmelighetsfulle mester. Han er selvfølgelig ikke kjent av de norske brødre, og de kan derfor heller ikke benekte at det er en mann av jødisk ætt.

Mangen en frimurer trodde uten tvil at han skulde *innvies* i vidunderlige mysterier, og det må medgis at denne illusjon greide de innvidde å la ham beholde meget lenge. For mange dessverre altfor lenge. Det vil si til broderen var så innfiltrert i spillet, at han ikke lenger maktet å komme løs igjen uten å løpe den alvorligste risiko for hevn og repressallier, eller var blitt så infisert av jødeånden, at han aldri mere vil kunne tenke eller handle *norsk*. Med andre ord er blitt en kunstig jøde, hvit jøde.

At brødrene har vært i uvitenhet om de virkelige forhold *tilligere*, da mørket ruget tungt og tett over frimureriets hemmelighet, er en sak for sig. Men at mange *fremdeles* ikke våger å se kjensgjerningene i øinene, og ikke vil undersøke hvad de har innlatt sig på, det er utilgivelig, i særdeleshet i betraktning av at det internasjonale frimureri arbeider under

høitrykk for å ødelegge vårt land, så det fortsatt kan være en brikke i denne internasjonale sammensvergelse. *At mange frimurere med fullt overlegg er med i dette landsforræderske spill vet vi. Men d e r e s skyld, som i blindhet og godtroenhet fremdeles lar sig bruke som brikker i denne overstallige makts tjeneste, blir ikke meget mindre. De må — som de innviede — betraktes som landsforrædere.*

Under unionsoppløsningen i 1905 viste det sig at en rekke norske offiserer og embedsmenn drev landsforrædersk spill, idet de som frimurere hadde avlagt troskapsed til den svenske konge, som den gang var de norske frimureres V S V.

Idag er det *England* som er det hellige land for frimurerbrødrene. England er det ledende frimurerland i Europa med henimot 500 000 byggere av Salomos tempel, og London er for Europas frimurere hvad Rom er for katolikkene.

Gjennem frimureriet har England skaffet sig lydige tjenere og redskaper over hele verden, ikke minst i Norge. Det sier sig selv hvilken utyre fare dette innebærer for vårt land under et storoppgjør av de dimensjoner som vi nu gjennomlever, når vi så hvilken rolle frimurerforræderne spilte under det enkle oppgjør med svenskene i 1905. Og like så visst som den svenske konge i 1905 naturlig nok brukte edsforpliktete norske frimurere til å fremme *Sveriges* interesser, bruker den engelske frimurerhøiborg idag de norske brødre til å fremme Englands interesser, ikke Norges.

Ingen må tro at frimureriet er ophørt å virke fordi om det er oppløst og forbudt. Med Stockholm som «nøitralts» centrum arbeider høigradsbrødrene dag og natt for å hjelpe den internasjonale jødedom til seier over de anti-kommunistiske, anti-jødiske og anti-frimurerske stater.

Betalte landsforrædere sitter fremdeles i det frimurerske nett og er ved de frykteligste eder forpliktet til å adlyde en anonym fremmed makt og følger ordrer og paroler som de

i virkeligheten ikke aner hvor kommer fra, og dermed heller ikke vet hvilke interesser de tjener. I samarbeide med vårt lands dødelige fiender driver de sin landsskadelige trafikk med opfordring til sabotasje, forbrytelser, hamstring og spredning av rykter og ophisselse til hat — på linje med den agitasjon som utgår fra de kommunistiske celler.

Det er riktig nok mange tidligere frimurere som deltar positivt i gjenreisningen av vårt lands selvstendighet, og i arbeidet for å overvinne følgene av de rømte statsmaktens vanstyre og katastrofepolitikk. Og de mere enn noen annen skulde være de første i kampen for å avsløre det frimurerske komplott som sammen med vårt lands bitreste fiender, frimurerklikken i London og New York, og den jødiske lederklikk i Moskva, arbeider på vårt lands ødeleggelse og for bolsjevismens seier over nasjonalsocialismen.

Av Europas ca. 670 000 frimurere har Storbritannia omkring 475 000. Av verdens ca. 4,5 millioner frimurere har Nord-Amerika omkring 3,5 millioner.

At denne krig, like så litt som den forrige verdenskrig, er en krig for «demokrati», for «de små nasjoners frihet» o. l., fremgår også av nedenstående beslutning som blev fattet på en kongress av «Verdensforbund av partiløse anti-nazister til beskyttelse av menneskerettighetene i U. S. A.». Kongressens formann var lederen for de antityske boikottaksjoner i U. S. A., den nu avdøde Samuel *Untermeyer*, jøde og høigradsfrimurer i B'nai Brith. Ifølge «Jewish Cronicles» for 14. desember 1938, avga kongressen følgende uttalelse:

«Den jødiske boikott av Tyskland skal vare, inntil den tyske regjering igjen tillater frimurerloshene og har gitt dem deres eiendom tilbake.»

Altså, gjennom de ophissende boikottaksjoner arbeidet

jødene i U. S. A. for å fremprovosere krigen mot det anti-jødiske Tyskland, og hvorfor? Jo, for at *frimurerloshene* (d. v. s. jødene) igjen skulde få makten i Europa. Under frimurerske slagord om demokrati og menneskerettigheter er amerikanerne for annen gang lokket ut i en krig som ikke er deres, og denne gang mot «nazibarbariet» som har oppløst frimurerloshene, — utrydder kommunismen og detroniserer jødene og gullet.

Mr. *Roosevelt*, som blev gjenvalgt til president på programmet om å holde Amerika utenfor — men i stedet førte U. S. A. ut i krigen — er av jødisk ætt og frimurer av 32. grad. —

Som man vil forstå, er det system i galskapen.

At frimureriet er antinasjonall, ateistisk, behersket av jødisk ånd og ritus, og et ledd i den jødiske verdenssammensvergelse, som har igangsatt en hevnekrig i verdensform mot de stater som har avskaffet frimureriet og brutt jødernes makt, skulde være helt klart for dem som har en ærlig vilje til å forstå det som skjer i verden, og har et opriktig ønske om å finne SANNHETEN og å tjene sitt eget fedrelands interesser.

Istedetfor menneskeforedling og menneskekjærlighet finner vi således bak frimureriet en avgrunn av umoral, hykleri, bedrag og menneskeverdige ceremonier.

Gjennom den jødiske kultus opdras brodrene til kunstige jøder.

Broderen gjennomgår en prosess som enten må fylle ham med avsky eller gjøre ham til det losjen tilstreber, et redskap for jødedommen.

Hvad må ikke en broder som har sin menneskeverdighet

i behold, føle etter sin vandring gjennom gradene, etter det første opphold i mørkekammeret, i en latterlig påklædning, med opbrettede armer, blottet bryst, opbrettede buskeben, famlende omkring med bind for øinene som en blindebukk for å bli puffet i ryggen, dunket i pannen og truet med dolker og sverd? Eller etter å ha famlet sig frem med en lykt gjennom mørke underjordiske ganger for å finne en akasiegren, opskremt og opskåket, for etterpå å bli dyttet ned i en likkiste, bredd over med likklæde og sammen med andre brødre bli lagt i rekker og rad i et likkapell? Og så når «kjødet er løst fra benene og legemet gått i forråtnelse» å bli gjenreist fra de døde med ordene Mac Benac og «Det er fullbragt»? OG ALTSAMMEN UTEN AT HAN FORSTAR HVAD DET BETYR?

Må det ikke være den dypeste ydmygelse for frie nordmenn?

Det er mange av disse «nordmenn» som klager over «diktatur», når statens autoritet må håndheves for å redde vårt fedreland fra nasjonal utslettelse og bl. a. fra følgene av det frimurerske renkespill. Og det er slike kunstige jøder som har det så travelt med å fortelle at nordmennene ikke tåler tvang, åndsterror og diktatur. Men hvor finner man et så krystallklart orientalsk despoti som i frimurerlosgjene? *Blind lydighet* er det de har forsvoret sig til overfor en fremmed, anonym makt.

Det er bare *én* ting som kan redde de frimurere som har følt frimureriet og dets eder som en uverdigg *lenke*, — hvis de vil frelse sin sjel — og det er med all kraft å medvirke til at denne sataniske makt blir ettertrykkelig avsløret og for all fremtid banlyst fra vårt land, og fra enhver innflytelse.

Og alle de godtroende ikke-frimurere — «profane» — som har latt sig fortelle at frimureriet var en uskyldig søndagsskole, og frimurerne martyrer for et «nazistisk barbari», de

har også bare ett å gjøre: å stille sig i rekkene blandt dem som bekjemper denne internasjonale sammensvergelse.

Frimureriet og alle dets antinasjonale utløpere må utryddes med roten. ALLE ÆRLIGE NORDMENN må være med i det nasjonale gjenreisningsverk, såfrem de ønsker at våre etterkommere skal leve i et land som er befridd fra slike onde, anonyme krefter, som suger kraften og margen ut av vårt folk, og som vil at nordmennene skal være et sunt og kraftig folk, som bygger sitt liv på *norsk kultur og norske tradisjoner*.

MATRIKSEL
OVER
FRIMURER-ORDENENS
X^{DE} PROVINNS

MATRIKSEL

OVER

DEN NORSKE STORLOGE
POLARSTJERNEN

STOR-OR: TRONDHEIM

5938

Polarstjernen i Trondheim var den nest største losje i Norge. Bemerk åretallet 5938 — JODENES TIDSREGNING

Titelsiden for Den store norske landslojes medlemsfortegnelse (matrikel). Som man ser var den «selvstendige og nasjonale» norske landsloje bare en provins under det internasjonale frimureri. Hodde henimot 11 000 brodre.

CITYTRYKKERIEET — OSLO — 1938
221. 8071-2178

Jødernes ødelagte tempel i miniatyr i Frimurerfosjen i Oslo, dypt nede under jorden.

1. «Vårt gamle tempel er ødelagt».
2. «Men grunnstenen er funnet under ruinene, og den er uskadt».
3. «På denne grunnstenen hever sig den nye tempelbygning».
4. «Måtte De bli en fullkommen mester i dette tempel».

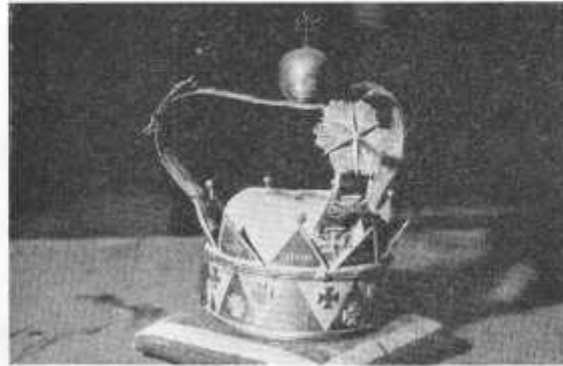
Alle frimurere i verden murer på Kong Salomøs tempel og deltar i dets gjenoppbygging. Gjenreisningen av jødernes tempel symboliserer jødernes verdslige Messiasstamme:

at jødene er det utvalgte folk som skal herske over verden, og en mann av jodisk rett skal bli verdens hersker.

Frimureriet har seiret. Monarkiene og kirken ligger knust for levitens føtter.

Frimureriets store slagord, FRIMHET — LIKHET — BRORSKAP, Liberté, Egalité, Fraternité, som var den franske revolusjons besettende parole, som det senere blev kommunismens og bolsjevikerevolusjonens slagord, til tross for at **frimheten** bare blev frihet for jødene til å utplyndre de russiske folk, at **likheten** bare blev lighet i elendighet for det arbeidende folk, og **brorskapet** bare blev brorskap mellom frimurere og jøder.

Kong Salomos krone

med sovjetstjernen og hebraisk skrift. Et av Den store norske landsloshes og det internasjonale frimureris «helligste» klenodier.

Frimureriets bulborg i Paris — Storøientens residens. Her mottes alle de hemmelige krefter som ledet Frankrikes politikk i generasjoner, og til slutt førte det inn i den ulykkelige og meningsløse krig mot det antifrimureriske og antifjendske Tyskland.

Det tidligere Frimurerpalass i Nedre Volgate i Oslo. Det skal ha kostet noe slutt som 2–3 millioner kroner, og det tok flere år å bygge det ferdig.

Det er neppe noen overdrivelse å si at Norge siden 1905 har vært regjert fra dette «tempel», som betegnende nok kom til å ligge rett overfor stortinget.

Frimureriets sanne hemmelighet består i sannheten om den grønne kvist, palme eller Akasiegren.

På forskjellige steder i Talmud finner en beskrivelsen av en stav som Noah skal ha fått av sin far Enoch, og som oprindelig skal stamme fra Adam. Denne stav gav først fader Noah til sin sønn Sem, hvorfra jødene stammer. Denne berømte stav vandret så fra de tre patriarker til Josef og videre til egypteren Jetros som gav sin datter til Moses, og som brudegave fulgte staven med. Jetros hadde ifølge sagnet plantet sin stav i en have, og den bar ved overleveringen *røde og hvite blomster*.

Med denne stav førte Moses jødene ut av Egypten, gjennom Det røde hav og ørkenen. Staven ble et symbol på det jødiske presteskaps makt og nøie knyttet til enhver overlevering. Den jødiske Messias skal med denne stav *«stå de sølvt folkslag som bebør jorden og legge dem under det 71de, jødene»*.

Denne stav, «den grønne gren», JUDA SCEPTER, er av akasietreet. Den ligger gjemt under det hellige hvelv i templets «Aller helligste» og er

symbolet på det jødiske presteskaps verdslige makt.

I frimurerske urskrifter betegnes også staven som «livstret med hvite og røde blomster».

Om akasiegrenen fortelles videre:

Den store byggmester Salomo ga i sin tid templets arkitekt Adoniram et hemmelig stikkord «Jehova». Noen opprørske venner vilde ha tak i stikkordet, overfalt Adoniram og drepte ham, da han nektet å utlevere det. Han ble gravet i nærheten av templet. Drapsmannen ble senere funnet av Salomo og fikk en fryktelig straff: strupen ble

overskåret, innvollene revet ut og kroppen delt i to. (Den samme straff nevnes også som trusel overfor brødrene, om de røper losjens hemmeligheter.) Adoniram ble eftersøkt av syv mestere, og ledet av et eiendommelig lys blev graven funnet; *det blev lagt en gren av akasietreet der som merke.*

Når derfor aspiranten til Johannesmestergraden (som Adoniram) vandret gjennom de mørke underjordiske ganger under Nedre Vollgate i Oslo, var det for å finne akasiegrenen, jødernes herskersymbol, som for arierne nødvendigvis må bli det motsatte, et SLAVESYMBOL. Er det å undres over at jødedommen triumferer, når de i århundrer har fått ikke-jødene til å være med på dette skuespill.

Hvordan må ikke dette degenererte, demoraliserte underverdenens folk fryde seg over å ha forledet nordiske folk, som står himmelhøit over dem i kultur og moral, til denne stadige nedverdiggelse til Juda ære?

*

Om akasiegrenen heter det også angående St. Andreasmestrenes arbeidsteppe at «nedenfor i Norden ligger akasiegrenen».

Altså, det jødiske herskersymbol over Norden!

Nok et bevis på at det er den nordiske kultur som er arvefienden og skal under Juda hæl.

Norden er i frimurersproget det mørke fastland, det er den onde, mørke natt, som står i veien for jødernes planer. Over Norden lyser bare et kaldt, dødt måneskinn, over Syden en varin, livgivende sol. I Norden ligger de rå, utilhugne stener, som skal omformes og bearbeides av frimurertemplerens yppersteprester, til den «fulkomne Kubus» — den vel-preparerte brikke i jødernes spill. Nettop den prosess frimurerbrødrene gjennomgår. Og av deres holdning til den nasjonale reising i Norge kan man danne sig et bilde av i hvilken sørgelige grad denne forjædningsprosess er lykket.

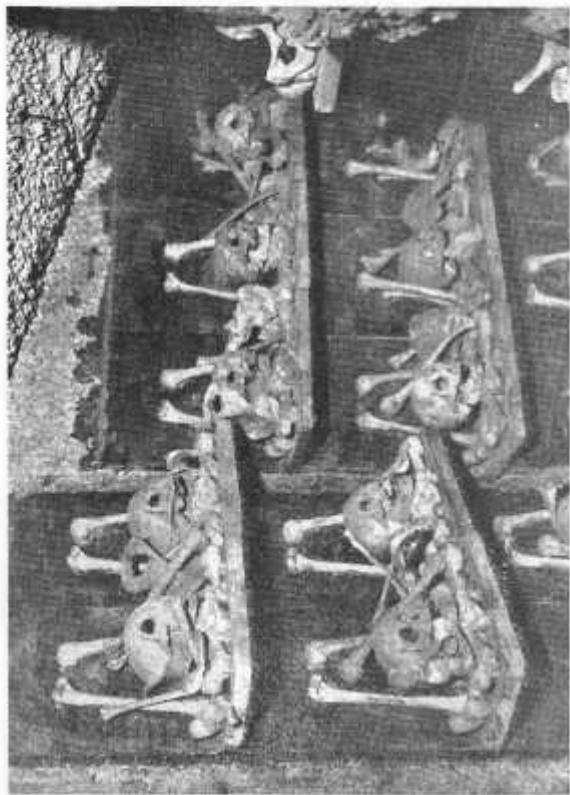
Akasiens Vel.

«Hvis De ikke har en god samvittighet, vend heller om i tide. Om få øieblikk er det for sent. Ti ingen som en gang har betrådt den stille hall, kan veien tilbake.»

Frimureriosjen, Oslo.

I denne mørke, underjordiske gang måtte broderen famle sig frem for å finne Akasiegrenen, jødernes herskersymbol.

Fra Frimurerlosten i Oslo.

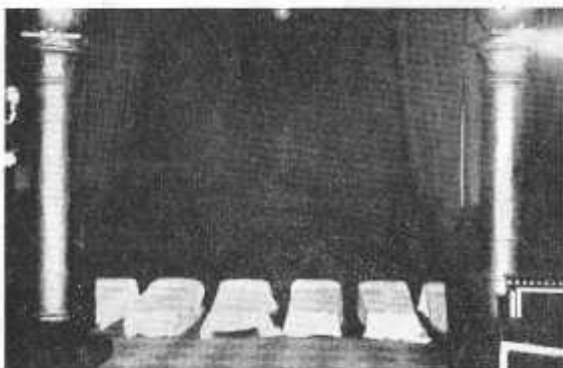
Fra Akasiens vei — den underjordiske gang under Nedre Vollgate.

Fra «riddersalen», de «stysende» Andreasmeitres møtesal.
VII grad (Kapellet-salen).

Fra III grads salen.

«Likkapellets i III grads salen.

Tekst til billeder på de tre foregående sider.

Disse billeder gir et godt indtryk af de mange tilføjede kontrastvirkninger i frimurertemplerne. Ved en delvis imponerende praktutførelse i enkelte af lojens afdelinger, fik man brøderne til å «svelge» de ufysiske ceremonier og symboler som var henlagt til de mer avskrekkende omgivelser. Efter at broderen var blitt så opskremt av den nervepirrende vandring i Akansiens skumle vei eller så forlerdet ved å finne sig selv og sine medbrødre liggende på rad og rekke i likkister og tildekket med likkiser, at han kanskje var moden for å redde sig ut av det — blev han til bedøvende musikk ført inn i praktfulle, kirkelignende saler og etterpå til kameratslig samvær med vin og god mat. Og den bitre pille var slukt. Et klart bevis på hvilke fremragende menneskekjennere lojens hemmelige ledere er.

På begge sider av kistene sees de to søiler Boas og Jakin. Det heter herom:

«Den innenfor templets vestre inngang til høire stående støtte bærer inskripsjonen Boas, og medbrødrene var skyldige å samles ved den, såvel ved arbeidets begynnelse for å inndies til sine arbeider, som ved arbeidets slutt for å motta sin lønn.»

«Frimureriet er den kongelige kunst, der gjennom tegn, vesen og ord skal danne det fra naturens hånd rå menneskemateriale om til en fullkommen kubus, til et bilde på guddommen.»

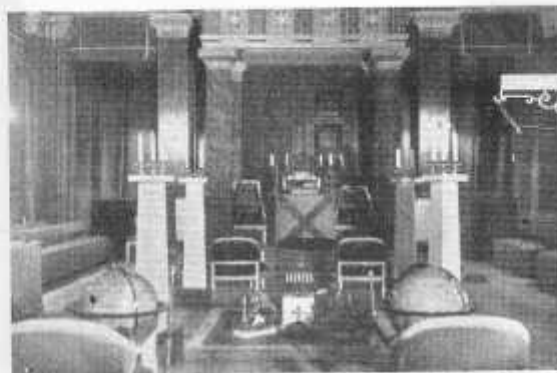
Arbeidsteppe (Tabernaklets teppe) i VI grads salen.

I den jødiske Kabbala symboliserer kubus (her i hvit marmor) både den fullkomne jord og det fullkomne menneske (joden). Oppå kubus er anbragt et triangelformet messingskilt med ordet JEHOVA på hebraisk. Med andre ord, det er jødernes gud, beivnets og hatets gud JEHOVA som skal herske over jorden og menneskene. På kubus finner vi bokstavet Y, som skal symbolisere det jødiske gudsbarn. Og alle jøder er som vi vet gudsbarn; ifølge Talmud er jødene Gud mere behagelig enn englene (chullin grb) og alle jøder fødte kongebarn. (Schabbath 67 a.)

Blomsterbuketten er de tre roser som forestiller prestedømmets, kongedømmets og Jehovalærens krone, samt akasiegrenen, «frimureriets innerste hemmelighets, symbolet på det prestelige, messianske jødernes verdensrike.

(En del av symbolene på teppet mangler dog på bildet.)

På kubus står også den 7-armede lysestake fra Salomos tempel. De fire figurer som går ut fra kubus, har ofte vært ansett som sinnbilledet på de fire evangelister. Men den virkelige betydning er sannsynligvis en annen, at de forestiller fanebildene omkring Tabernaklet,

VI grads salen (Andreas-losjen).

En del av galgen til høire på bildet. De to globuser understreker frimureriets internasjonale karakter og planer. Den ene er en almindelig globus, den annen viser hele stjerneverdenen. Både over jorden og verdensrommet skal frimureriet herske, over menneskenes sjeler og deres liv.

Også kommuniamen bruker globusen som symbol for sitt tilstrekte verdensherredømme, hvilket igjen viser et av de mange felles trekk ved frimureriet og kommunismen og bekrefter at der bakom begge deler står en og samme makt: den internasjonale jodedom.

de jødiske stammers fire grupper. Men det er jo en fordel om de almindelige brødre tror at de symboliserer evangelistene. Det bidrar til å skjule losjenes anti-kristelige grunnlag.

En tidligere stormester for den tyske storlosje zur Freundschaft dr. Setteggast skrev i «Samlede Frimurerskrifter for frimurere og ikke-frimurere» i 1904 angående de gammelproissiske storlosjers kristelige standpunkt:

«Det kristelige prinsipp er for frimurerne uforståelig. Forøvrig håner det kristendommens sanne idé å samle alt i et verdensforbund, slik som frimurerne ønsker det.»

III grad skjodeskin.

Om skjodeskinnet heter det i landlosjens spørsmålsvok:
«Hvad betyr de i trekant stillede båndrosor som er festet på ditt skjodeskin?»

«Mine mestre vet å tyde det, og når tiden kommer, vil de gi mig underretning derom. Imidlertid minner rosene mig om de plikter som en rettskaffen frimurerbroder har.»

En må si det er stram dressur for en demokrat! Pliktene fikk broderne full beskjed om, men hvad hensikten var med denne blinde lydighet, var og blev en hemmelighet.

IV og V grads skjodeskin.

Skjodeskinnet er en del av den jødiske synagogetjenerkastes utstyr og er forbeholdt «Arons sønner, d. v. s. jødene. Efter den kunstige omskjærelse som finner sted i frimurerlosjene ved at skjodeklædet brått rives av broderen, er han «ophoiet» til kunstig jøde.

De hvite hansker betegner at frimurere aldri kan besudle sine fingre, uansett hvilket arbeide han utfører i losjens tjeneste. Altså frihet om nødvendig også for forbryterske handlinger.

Flosshatt er også en meget viktig del av losjenes utstyr. Det er ellers typisk for skikkene i synagogen at folk sitter med hatten på inne. Denne jødiske skikk er også innført i frimurertemplene. Hatten hører sammen med skjodeskinnet med til den levitiske prestedrakt.

VI grads skjodeslønn med Andreaskorset.

Ifølge legenden skulde Andreas være korsfestet på et kors med skrå stilling.

I sagnet om Adoniram fortelles det at de som fant graven, la to bjelker i kors under stenen som dekket graven og hevet den. Under stenen fant man til sin glede kisten. De laget så ved hjelp av de to bjelker en heisekran i form av en galge og fikk på den måten hevet op kisten.

Andreaskorset er således det middel som blev brukt til å heve Adonirams kiste. Og i kisten fant man hovednøkkeln til templet, forskjellige optegnelser og klenodier, således akasiegrenen (Juda Scepter), og en byggeplan for templet utarbeidet av Adoniram.

Når en så er på det rene med at gjenreisningen av templet er symbolet for det jødiske verdensherredømme, så vet man altså hvilken oppgave det påhviler Andreashredrene i dette jødiske byggverk.

En av byens ledre i festskrud.

Den store norske landslosjes siste V S V — Viseste Salomos Vikarius.

Arbeidsteppet i IV og V grads salen.

På arbeidsteppet er alltid angitt himmelretningene: Vesten, Norden, Østen, Sønden.

Jehova lot østenvinden blåse for å redde jødene gjennom «Det røde hav». Derfor kommer all kultur og all «åndsbåren intelligens» fra Østen.

Dolkene som er «lysets våben», ligger på Andreas lærlingenes medbrodres teppe med spissen mot Norden, er ciffret mot mørket, — altså mot den nordiske rase og kultur, som for jødene representerer mørket, det onde og som av jødene alltid har vært betraktet som hovedfienden.

Levende døde.

Ceremonien med likkistene i III grad er noe av det ubyggelegste og mest blasfemiske selv i frimureriets ritualer.

Selv om det kan være litt forskjellig i de forskjellige løsjer, foregår optagelsen til III grad stort sett på følgende måte:

Salen ligger i dypt mørke, mens aspiranten — som selv forestiller

Adoniram, den myrdede arkitekt for Salomos tempel — føres inn baklengs, og skjedeforkledet hartig blir revet av ham. Han blir fortsatt ledet baklengs til arbeidsteppets vestsida, og truende formaninger lyder gjennom mørket. Aspiranten foretar deretter «tre reiser» rundt på gulvet og blir så ført til likkisten som står på teppet midt på gulvet.

«Her finner De på Deres vel, Deres siste hvilested. Se og lær rummet å kjenne, som De skal bebo.»

sier ordl. mester. Aspiranten blir stillet rettvinklet foran den rettvinklede åpne passer foran likkisten og foretar nu tre merkelige skritt mot syd, nord og øst. Ved annet skritt fører han det venstre ben over likkisten. Ved hvert skritt får han et pull i ryggen, som «truer» med å kaste ham i gulvet.

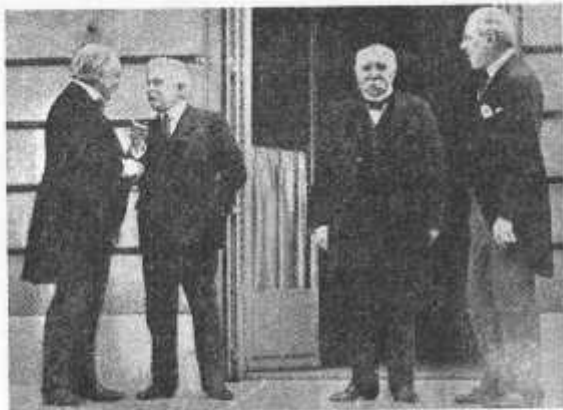
Så går han til alteret hvor ordførende mester holder tale. Etterpå blir aspiranten ført baklengs til kistens fotende. Mesteren minner ham om Adonirams død, slår ham tre ganger med Adonirams hammer, brodrerne griper ham og legger ham baklengs op i kisten. De legger hans høire hånd i medbrodretternes stilling og lar hans høire kne danne rett vinkel. Så blir **likkledet** lagt over ham og han blir båret inn i «likkapellet», og blir liggende der en times tid sammen med 5 andre «lik». På bunnen av kisten ligger akaslegrenen sammen med Jehovas negl. Ofret hører nu frimurerbanking, lyden av brodrernes sverd som kårer. Så hviskes stikkordet **Mac Benac** som går fra munn til munn, derpå uttaler en broder av de høieste grader høit navnet **JEHOVA**. Så hører ofret frimurerbanking igjen, samt mesterens rop: **DET ER FULLBRAGT!**

Deretter går en av brodrerne bort til kisten og griper ofret i den ene pekelfingeren og den annen i langfingeren, for å kjenne om «kjødet er løsnet fra benet».

Mesteren kommer bort til kisten og setter sitt høire ben op i kisten mot den liggendes stadig boide kne, griper ofrets høire hånd i mestergrøpet, og hjulpet av de andre trekker han ham op og inn til sitt bryst. Han støtter ham med venstre hånd i ryggen og hvisker **Mac** i hans høire øre og **Benac** i hans venstre.

Broderen gjennomlever således symbolsk Adonirams død, men blir gjenopvekket fra de døde av logens forrettende yppersteprest med Kristi ord på korsset: Det er fullbragt.

Denne blasfemiske og nedverdiggende ceremoni har ca. 130 av landets prester deltatt i.

Frimurerbrødrene Lloyd George, Orlando, Clemenceau og Wilson — mestrene for Versailles-traktaten, som vår første folkerettslærde, professor Hermann Harris Aab, med rette har kalt verdenshistoriens største justisforbrytelse.

St. Johannes Læstinges Ed

«Jeg (N. N.) lover og sværge tvilligen uten Tvang og Forbødshæft, for Gud den Allbarokke, hele Verdens Træld Store Byggmester, for denne Luges Ordfulde Mester og for alle her forsamlede Brodre-Frimurere, aldrig på nogenmåneds Maade at øve Primurerordenens Hemmeligheder, som jeg eller i Fremtiden maatte være mig bekendte, og aldrig at tale derom til nogen annen end dem, som jeg efter søttelige Prøver og Tryk har endelig og erkjendt for en sand Broder av en ægte Loge.

Jeg forlinder og forbigier mig broderens til utvædig at efterkomme denne Ordens Lov og Statutter, samt med Lyngbet og Uskarphed at være de Ord og Befalinger, som Den Store Primurerordenes Stormester og Høieste Styre eller hvad denne Luges Betværdige Broder i hans Nærhed sig i Primurerets Afsiggender forde maatte. Jeg skal søttige mine Pligter som det er givet mig en fornuftig Primurer skal opfylte mine Skyldigheter og Forpligtigheter til Ordens og denne Loge.

Men — såvitt jeg kunde og det er mig lodgængt Løfte, samvittig jeg s. at min Hæls mig reddes, mit Hjerter søttes, min Tunge og mine lidende indvies, samt sit kintet i Havets Aegtsind, at mit Legeme skal opvendes og den Ake søttes i Løften, på det at livet er mig og mine Indvoldes mere min Indes iblandt Menneken.

Ende lover jeg oplyste og i Sandhet, såvitt hjelper mig Gud og Hans Hellige Ord.

Den Ord. Mester siger derpaa:

«Værdige Dr. Sekretær: Fremst av den Ed, som den Tilstedende har at erkjende.

Ord. Mester legger på sin Hænd på Broderens Hoved, de Bro. Broder kryder sine Sværd på hans Hæls, og Sekretæren fremstær følgende Edformular, der gjestges av Broderens:

«Jeg (N. N.) lover og sværge på dette hellige Evangelium, for Gud, den Allbarokke, hele Verdens Træld store Byggmester og i Nærhed av denne Luges Ordfulde Mester samt alle her forsamlede Erie og Antagne Mester — Broder — Broder, utvædig at holde og efterkomme de Forpligtelser, som den mig en forsamlede søttige Primurer pålegger mig. Dets Vedretter jeg søttig og sandt-særlig, såvitt hjelpe mig Gud og Hans Hellige Ord.»